

Нѣма подробности върху икономичното минало на този край презъ първитѣ години на Славяно-българското заживяване въ полуострова, но за развитото въ Югоизточна България скотовѣдство има доста исторични нишки. Въ нахлуванията на печенеги и комани по тия краища се споменуватъ много случаи за задигнати *богати стада* или за принудено изселване на „власи“*) — скотовѣдци изъ Странджанскитѣ склонове въ М.-Азия. Въ хрониката на Вилхардуенъ за първитѣ години на XIII-я вѣкъ на много мѣста се пише за изобилна латинска плячка отъ *стада* при Ст. Загора и Сливенъ. Презъ 813 г. Крумъ и неговия братъ заробили голѣма часть население отъ Одринско и Източна Македония, което заедно съ добитѣка имъ било откарано въ Заддунавска България (ср. Иречекъ, Ист. Болг. 178). Знае се още, че императоръ Лъвъ Исаврийски, отъ простъ сирийски произходъ, съ тамошно име Кононъ (Kedr., t. I 450 theoph. 327 341), преселилъ се въ *Месемврия*, гдето станалъ скотовѣдецъ и търгувалъ съ дебитѣкъ. (Тамъ е билъ и баща му, а следъ като влѣзълъ въ армията и се преименувалъ Леонъ-Лъвъ, презъ време похода на Юстиниана срещу Българитѣ (707 г.), поради нѣмане на провизии, сѣтилъ се и писалъ на баща си въ Месемврия да му прати 500 овена, които той поднесълъ на Юстинианъ. Последния, поласканъ и плененъ отъ неговата ревностъ и стройностъ, прибира го въ гвардията си, отъ гдето и се издига въ санъ императоръ).

Винодѣлието въ Сливенъ и Сливенско не ще е донесено отъ славянитѣ, а заварено тукъ. Тракийцитѣ сж били, преди всичко, горещи поклонници на Бакхуса. Ксенофонъ ги описва като неподражаеми *смукачи* на вино. То ще е било у тѣхъ въ изобилие, защото смогвали да отдѣлятъ отъ него и за поливане гробовѣтъ на своитѣ мъртви. Тоя тракийски обичай се срѣща и у днешнитѣ българи. като „християнски“). Часть отъ названията на разнитѣ сждове и прибори около винарството славянитѣ сж взели отъ тракийскитѣ владѣтели — римлянитѣ. Преди всичко, думата вино е общъ индо-европейски коренъ (у латинитѣ: *vinum*). Името на еднodynната бѣчва, а именно *каца*, не ще е славянско. (По-малка отъ нея е *качка*, у шопитѣ *каче*), сжщо и „пахаръ“. Голѣмата еднodynна бѣчва, наричана въ Сливенъ *кадусъ*, е съ име отъ латински произходъ = *cadus*. Употрѣбавания пакъ въ Сливенъ малѣкъ прѣстенъ сждъ, съ който се пиело вино, а именно *кубусъ*, е сжщо латинско име (*cubus*, първоначално въ кубенъ — видъ).¹⁾

*) Власи — овчари, селяни, облѣчени съ власата облѣкло (кожи). Ср. Д-ръ Селимински, Библиотека, кн. II стр. 98—99.

¹⁾ Ср. името на другъ сливенски сждъ за пиене съ него вино — *пукалъ*, което име вѣроятно е отъ латинското *posculum*.